

на неговата киеара произлѣзнаха оныя седмъ шумящи градски кулы. И зато се нариче: Градъ сосъ седмъ кулы, или седмъ могилы.

Населенницы отъ Мегара утвердиха се тамъ въ 659 год. преди Христа, обаче не знаяха сходното положеніе на онова мѣсто да употребатъ за търговина, и градъ прія своята значителность чрезъ търговците отъ Милита, (Малта). Персіаните въ тѣхните военны походы противъ Греція, разориха го, но пошто побѣдени станаха, утвердиха се въ него Шпартанците, отъ коихъто въ 408 год. преди Христа презъ издайничество отторгнутъ станъ. Потрясенъ отъ дълготрающыте внутренны гречески войны, придоби Византія найсетне своята сила и самостоятельность, на която ни Филиппъ Македонскій не е можалъ да надвие.

Византія начна тогда велелѣпно да цафти. Търговината ѝ спечали многи богатства, а искусството употреби оныя мѣста за украшеніе сосъ великолѣпны зданія; които обаче съ желѣзната ржка на Царя Септимія Севера въ 169 год. преди Христа разориха се защото Византія держеше страна на Северова Соперника Цара Крискентіа Негра. Между това пакъ не е щелялъ Северъ Царь, безчестіето, което му е чрезъ разореніето на оный величественный градъ струвало, на неговото име да остане, созида го пакъ, и нарече го Антонія. Еще и други нѣкои внутренни войны колебаха се тамъ, догдѣ се найсетне рѣшилъ бѣше великій Царь Константинъ, да премѣсти царскій свой Престоль въ това поспѣшно мѣсто.

Христіанство се приемваше въ греческите страны поусердно, затова е можалъ и Христіанскій Царь, тука полесно да послѣдува на своите, на далекъ простырающыте се чертежны намѣренія, нежели въ Римъ. Онъ даде на той новоизбранный отъ него Градъ име „Новый Римъ”,